

A Pécsi Ítéltábla a dr. Pap Gábor pártfogó ügyvéd (címe) által képviselt **felperes neve**(felperes címe) felperesnek - a Hirth Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Hirth Márkus ügyvéd fél címe 1) által képviselt **I.rendű alperes neve**(címe) I. rendű és **II.rendű alperes neve**(II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Pécsi Törvényszék 2014. június 30. napján kelt 11.P.20.406/2012/49. számú ítélete ellen a felperes által 50. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy fizessen meg tizenöt napon belül az I. és II. rendű alpereseknek személyenként 158.750 (egyszázötvennyolcezer-hétszázötven) forint másodfokú perköltséget.

A felperes pártfogó ügyvédjének másodfokú eljárásban felmerült díját a felperes köteles viselni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a peres felek a **C Kft.** webtárhely-szolgáltatása mellett működő **www...hu s...s** weboldal, valamint az ott elérhető fórum regisztrált tagjai voltak. A II. rendű alperes a honlap működtetésében közreműködött.

A felperes a fórumon megjelenő kommentek tartalmát és hangvételt kifogásolva 2007. január 23-i keltezéssel a II. rendű alperesnek a **www...hu** e-mail címre ellentmondást nem tűrő hangvételű elektronikus felszólító levelet küldött, a fórum moderálását, illetve törlését követelve. Kifejezte továbbá, hogy „Ha erre nem kerül sor a héten, akkor jan. 28-án hétfőn az Internet szolgáltatónál le fogom tiltani az egész oldal működtetését”. A leveléhez hozzáfűzte a felperes, hogy a „leveletem nem adhatod ki másnak és nem is teheted közzé, bizalmasan kell kezelned”.

A **M Szövetsége B, D** utcai központjában 2007. január 24-én megtartott rendezvényen a levélről többen is beszéltek. A II. rendű alperes a levelet nem

mutatta meg senkinek, de beszélt annak tartalmáról másokkal. A felperes szándéka a weboldalt üzemeltető **D. Sz** tudomására jutott, aki 2007. január 25. napján nyílt levélben válaszolt a felperes felvetéseire.

A felperes törekvései a regisztrált fórumtagok egy részéből elementáris felháborodást váltottak ki, a fórumon vele kapcsolatban a közösségre gyakorolt káros hatását hangsúlyozó, sértő kifejezéseket is tartalmazó, megvető hozzászólások jelentek meg. Ilyen hozzászólást tett közzé mások mellett a „c...” nick-nevű felhasználó is. Más esetben az ugyanezen a felhasználónéven bejelentkező kommentelő azt tette közzé, hogy ő I.rendű alperes(a jelen per I. rendű alperese), feltüntetve pécsi lakcímét is.

2007. április 13-án a **C Kft.** a felperes kérésére törölte a www...hu oldal fórumán fellelt „felperes”, „anikodav” és „dav” kulcsszavakat tartalmazó valamennyi bejegyzést az adatbázisból.

A www...hu oldalon a fórum 2013 januárjáig működött a **C Kft.** által üzemeltetett szerveren. Időközben többszöri szervercsere történt, melyek alkalmával a megelőzően keletkezett adatállomány jelentős részét nem másolták át. A www...hu címen korábban elérhető weboldal tartalmával kapcsolatban nincsen elérhető releváns adat, a korábbi szerverek fizikailag nem állnak rendelkezésre.

A felperes az érintett fórumozókkal, illetve a weboldal üzemeltetőivel szemben számos eljárást kezdeményezett. A jelen per II. rendű alperesével szemben a **P** Bíróságon 20.B.11.934/2013. számon volt folyamatban büntető eljárás levéltitok megsértésének vétsége miatt. Az 52. sorszámú, 2014. május 6. napján kelt elsőfokú ítélettel a II. rendű alperest a vád alól felmentették. A felmentő ítélet **M. M** eseti számítástechnikai szakértő véleménye alapján rögzítette, hogy a www...hu címen korábban elérhető weboldal tartalmával kapcsolatban a többszöri szervercsere folytán nincs elérhető releváns adat.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek a **C Kft.** által üzemeltetett www...hu weboldalon megjelentekkel megsértették a jóhírnévhez, az emberi méltósághoz, becsülethez kapcsolódó személyhez fűződő jogát, a II. rendű alperes külön a levéltitokhoz való jogát is. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket a jogsértés abbahagyására, elégtétel adására, tiltsa el őket a további jogsértéstől és egyenként 5.000.000 forint nem vagyoni kártérítést is követelt tőlük.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Az elsőfokú ítéletben foglaltak szerint az I. rendű alperes a per során következetesen tagadta, hogy ő a felperesre nézve bármilyen, az emberi méltóságot, a becsületet vagy jóhírnevet sértő megjegyzést tett volna; állította, hogy a „c...” nick-néven tett bejegyzések, amelyeket a felperes neki tulajdonít, nem tőle származnak. A II. rendű alperes pedig tagadta, hogy a részére a www...hu e-mail címre 2007. január 23-án elküldött levelet nyilvánosságra hozta volna; azt elismerte, hogy annak tartalmáról beszélt másokkal. A felperesnek a Pp.164.§ (1) bekezdése alapján bizonyítania kellett volna, hogy a levelet a II. rendű alperes másoknak továbbküldte, illetve hogy a „c...” nick-néven az I. rendű alperes írt a fórumba. A felperes a bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni. Az elsőfokú bíróság mérlegelése körébe vonta a **P** Bíróság

20.B.11.934/2013/52. számú, nem jogerős ítéletének alapjául szolgáló **M. M** által adott számítástechnikai szakvéleményt, mely szerint a 2007-es adatállomány nem reprodukálható, nem tárható fel; a felperes igényeit kielégítve végrehajtott adattörlést követő 7 év elteltével nem is volt várható, hogy a vizsgálat eredményre vezessen. Így az I. rendű alperes esetében nem lehetett bizonyossággal megállapítani, hogy valóban ő állt a „c...” nick-név mögött.

A **P** Bíróság számos tanút kihallgatott, mely tanúk nem cáfolták a II. rendű alperes, a büntetőper vádlottjának azon állítását, miszerint a felperes levelét nem mutatta meg senkinek, de annak tartalmáról beszélt másokkal. Mindezt a számítástechnikai szakértő véleményével egybevetve az elsőfokú bíróság arra következtetett, nem lehet tényként megállapítani, hogy a II. rendű alperes a levelet bárkinek továbbadta volna, illetve biztosította volna, hogy annak tartalmát illetéktelenek megismerjék.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereseti kérelmei teljesítését kérte, felvetette az ítélet hatályon kívül helyezésének szükségességét is. Az elsőfokú eljárás során kifejtett álláspontját megismételve az I. rendű alperes vonatkozásában hivatkozott arra, hogy a fórum használatakor egy bejegyzéssel, hozzászólással önmagát azonosította.

Megerősítette, hogy az I. rendű alperes jogsértő kijelentésekkel őt személyiségi jogában sértette, a Pk.12. számú állásfoglalásban kifejtettek szerint a kifejezőmódjában indokolatlanul bántó vélemény-nyilvánítással, lekicsinylő, lealacsonyító, durván sértő kifejezés használatával okozott sérelmet. Az I. rendű alperes esetében a rágalmazási büntető pert nem bűncselekmény hiányában szüntették meg, hanem törvényes vád hiányában. Hivatkozott a II. rendű alperes által részére 2007. január 25. napján megküldött elektronikus levelére, melyben a II. rendű alperes arról írt, hogy a levelet senkinek nem mutatta meg, csak néhány személlyel konzultált a délelőtti folyamán.

Állította, hogy a II. rendű alperes azzal is elkövette a személyiségi jogsértést, hogy nyilvánosságra hozta a levele tartalmát, amit bizonyít az is, hogy mások arról értesültek. A 2007. évi hozzászólások igazolják, hogy a levél tartalmáról többen is tudomást szereztek.

A II. rendű alperes többszöri írásbeli felszólítás ellenére sem törölte haladéktalanul a jogsértő hozzászólásokat, így 2007. január 25-től 2007. április 13-ig több hónapon át a több, mint 200 becsmérő hozzászólás az internet nagy nyilvánossága előtt olvashatóvá vált. A 2007. április 13-án törölt hozzászólások újra megjelentek a [www.../forum](#) linken, ami arra utal, hogy a törléskor az ideiglenesen a fórból leválasztott hozzászólásokat külön fájlban elmentették. Rámutatott, hogy a II. rendű alperes elleni magánlevél-titoksértési büntető perben nincs jogerős ítélet. A jelen perben is kifogást nyújtott be eljárási hibák sorozata miatt, kérte ennek figyelembevételét.

Hivatkozott a Kúria Pfv.IV.21.547/2013/5. számú részítéletére, mely megállapította, hogy személyiségi jogában megsértették, amikor nagy nyilvánosság előtt közzétették a **Sz...** Szövetségének fegyelmi eljárás kezdeményezése céljából írt levelét.

Hangsúlyozta, hogy az alperesek jogellenes magatartása tartós hátrányt okozott, számítógépét támadások érték, a starthelyen sértegették, megfenyegették, családi

kapcsolatai hátrányosan megváltoztak, párkapcsolata tönkrement, az évek óta tartó stressz magas vérnyomást okozott, megalázták, megfenyegették.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Hangsúlyozták az alperesek, hogy a felperes nem tett eleget bizonyítási kötelezettségének, a több évig húzódó eljárás során sem tudta bizonyítani, hogy a II. rendű alperes a felperes levelét másoknak teljes egészében tovább küldte volna, illetőleg azt sem, hogy az I. rendű alperes írt volna a fórumba, de nem bizonyította azt sem, hogy a felperesi beadványokban szövegszerkesztővel idézett emberi méltóságot sértő közlések valóban megtörténtek-e, illetve közzé lettek-e téve.

Hivatkoztak arra is az alperesek, hogy a felperes ugyan a nem jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kérte, ugyanakkor nem jelölte meg, hogy megítélése szerint mely hatályon kívül helyezési ok áll fenn; ez a fellebbezés terjedelmes „indokolásából” sem derül ki. Nem állapítható meg, hogy a felperes pontosan miért tartja sérelmesnek az elsőfokú ítéletet, a fellebbezés az eddig számos alkalommal ismételt érvek és nem bizonyított tények előadását tartalmazza.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg, a másodfokú bíróság az abból levont következtetésekkel is egyetért.

A lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján tényként azt lehetett megállapítani, hogy a felperes a II. rendű alperest a weboldal üzemeltetőjének véelve, elektronikus levélben felszólította őt a weboldal üzemeltetésével kapcsolatos gyakorlat megváltoztatására; a felperes célja és az annak eléréséhez általa választott (választani kívánt) módszer a honlap egyes, nem beazonosítható látogatóinak tudomására jutott és őket sértő tartalmú bejegyzések közzétételére indította. Egyértelművé vált az is, hogy a kommunikációs csatornák lefutása, az információelemek közösségben történt terjedésének útja, módja a diffúz információ-áramlás (szóbeszéd) sajátosságaira figyelemmel utólag már nem reprodukálható; a szálak felgöngyöléséhez az adattörlés és a szervercserék folytán a technikai lehetőség sem adott, de nem segíti azt a tanúk emlékezete sem, hiszen hasonló esetekben az információ tartalma és nem a forrása kerül az érdeklődés előterébe. Mivel a felperes quasi misszióknak tekintette a jogsértő fórumozás elleni küzdelmet, ami ellen saját hivatkozásai szerint is következetesen fellépett, nem zárható ki, hogy az ezzel kapcsolatos információknak nem (vagy nem csak) a II. rendű alperes volt a forrása. A felperes álláspontjával szemben nem jelent tényleges azonosítást, ha egy hozzászóló nevet és címet tesz közzé; ebből csak az következik, hogy a bejegyzés írója az adatokat ismeri, de kiléte továbbra is bizonytalan; lehet bárki, aki a megjelölt személynek kívánja kiadni magát.

A fellebbezés bizonyított tényekre alapított hivatkozásait illetően a másodfokú bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a II. rendű alperes a levéltitok, illetve a magántitok megsértését elkövette-e azáltal, hogy a levél tartalmáról beszélt másokkal.

A régi Ptk.81.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint személyhez fűződő jogokat sért, aki a levéltitkot megsérti, továbbá, aki a magántitok vagy üzleti titok birtokába jut és azt jogosulatlanul nyilvánosságra hozza vagy azzal egyéb módon visszaél.

A magántitok fogalmát a törvény nem definiálja; a bírói gyakorlat szerint magántitok az a kevesek által ismert tény vagy körülmény (bármilyen személyi, családi, vagyoni vonatkozású bizalmas adat), amelynek titokként való megőrzéséhez az érintett személynek méltányolandó érdeke fűződik. Azt, hogy valamely tény titoknak minősíthető-e, mindig az adott eset körülményei és összefüggései alapján kell megítélni, a magánlevél léte és tartalmának teljessége az utóbbi vizsgálata nélkül (ipso iure) nem minősíthető titoknak. A vizsgálat egyik vetülete, hogy az információ titokban tartása a címzett érdekeit sérti-e, illetve a titoktartással járó esetleges címzetti érdeksérelem miként viszonyul a titok megőrzéséhez fűződő levélírói érdekekhez. A levéltitok nem terjeszthető ki odáig, hogy a levél címzettje teljes és feltétlen némaságra legyen kárhóztatva, függetlenül attól, hogy a levél tartalma saját vagy harmadik személyek érdekeit mennyiben érinti, netán sérti.

A perbeli esetben a felperes levelében egy, az adott közösségen belül közérdeklődésre számot tartó problémát vetett fel, az általa követelt megoldás, ahogy az utóbb nyilvánvalóvá vált, sokak nemtetszésével találkozott; a felperes által kilátásba helyezett következmény bevétele nem csak a II. rendű alperest, hanem a weboldal látogatóinak széles körét érintette volna. A felperes az általa kívánatosnak tartott magatartás tanúsítására hívta fel a II. rendű alperest, ezáltal döntési helyzetbe hozta. Mivel azonban a döntés többeket érintett, az egyedüli döntéshozatal felelősségét a II. rendű alperes nem vállalhatta fel; elkerülhetetlenné vált, hogy a probléma az érintettek elé kerüljön. Más kérdés, hogy a címzettnek a tartalom megosztásához fűződő érdeke kiterjedhetett-e küldő személyének beazonosítására is; ezt azonban a perbeli esetben vizsgálni nem kellett, mivel a felperes szerepe és érintettsége a közösség tagjai számára külön ezirányú II. rendű alperesi közlés hiányában is ismertté válhatott.

Önmagában tehát az, hogy a levél tartalma nyilvánosságra került, a levéltitok megsértését nem eredményezi.

A II. rendű alperessel szemben azt a kifogást, hogy részéről a jogsértés a sérelmes hozzászólások nem kellő gyorsasággal történő törlésével valósult meg, a felperes kifejezetten csak a fellebbezésében tette hivatkozás tárgyává, így azzal a másodfokú bíróság a Pp. 235.§-ában foglalt korlátozás miatt nem foglalkozhatott.

A felperes a 2014. március 18. napján érkezett 39. sorszámú beadványában eljárási kifogást is előterjesztett, melyben elsősorban azt kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az orvosi titoktartás feloldása kapcsán nem nyilatkoztatta őt arról, hozzájárul-e, hogy az alperesek is hozzáférjenek az eljáró igazságügyi orvosszakértő szakvéleményéhez mellékelt orvosi dokumentumokhoz.

A felperes ezzel kapcsolatos eljárási kifogása alaptalan, az elsőfokú bíróság személyes adat kezelésével kapcsolatos szabályt nem sértett, mivel az információs önrendelkezési jogról és az információk szabadságáról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 6.§ (6) bekezdése alapján az érintett kérelmére, kezdeményezésére indult bírósági vagy hatósági eljárásban az eljárás lefolytatásához szükséges személyes

adatok tekintetében az érintett hozzájárulását vélelmezni kell. Az alperesek ekként a felperes per tárgyává tett egészségi állapotával kapcsolatos orvosi iratokat jogosultak voltak megismerni, ezzel összefüggésben a bíróságot nyilatkoztatási kötelezettség nem terhelte.

A felperes emellett az eljárás elhúzódását, a többszöri bíróváltást kifogásolta, sérelmezve, hogy nem kapott határidőt keresete pontosítására, illetve arra sem, hogy mit kell még a törvényszéken bizonyítania. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság a bizonyításra szoruló tényekről a felperest az eljárás kezdeti szakaszában, a 2013. január 7. napjára kitűzött tárgyaláson tájékoztatta (11.P.20.406/2012/18.).

Alapítván sérelmezte azt is a felperes, hogy a P Törvényszék nem vette figyelembe azt a kérését, hogy a tárgyalást kizárólag 13:00 óra utáni időpontra tegye, mivel akkor érkezik be az InterCity Pre. Nincs olyan törvényi előírás, mely alapján kötelezően figyelembe kellene vennie a bíróságra utazás időigényét, azonban a kialakult kitűzési gyakorlat szerint a bíróság a lehetőségek korlátai között a felek ezzel kapcsolatos szempontjait méltányolja. A jelen perben a felperes pártfogó ügyvédjének pécsi székhelyére figyelemmel a felperes képviselte korábbi tárgyalási időpontban is kényelmetlenség nélkül biztosítható volt, ettől függetlenül a kitűzött tárgyalások jellemzően 10:30 és 11:00 órakor kezdődtek, mely kezdőidőpontok - szemben a felperes hivatkozásával - Bről a tömegközlekedés igénybevételével is elérhetőek.

Mivel az elsőfokú bíróság érdemben helytállóan következtetett a felperesi kereset alaptalanságára, a keresetet elutasító elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelen fellebbezés eljárásjogi következménye, hogy a felperes teljes személyes költségmentessége ellenére viselni köteles a pernyertes alperesek másodfokú eljárásban felmerült költségét, melynek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés *a)* pontja, (5) bekezdése és 4/A.§-a alapján állapította meg.

A feljegyzett fellebbezési illetéket a Kmr.14.§-a alapján az állam viseli.

A felperes kérte a fellebbezés tárgyaláson történő elbírálását, erre vonatkozó nyilatkozatát azonban személyesen és nem jogi képviselője útján tette meg. Miután az ítéltábla előtti eljárásban a fellebbező fél számára a jogi képviselő kötelező, így a felperes - ahogy őt erről az elsőfokú bíróság a fellebbezésnek megfelelően tájékoztatta - ezzel kapcsolatos személyesen tett nyilatkozata hatálytalan, így a másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp.256/A.§-a (1) bekezdésének *f)* pontja és (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

P é c s , 2014. december 11.

dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. előadó
bíró, dr. Vogyicska Petra s.k. bíró